

Sygn. akt IV CSK 722/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa S. C.
przeciwko A. B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 158/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanego od powoda kwotę 3600,-
(trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Argumentacja wnioskodawcy powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać wywodem jurydycznym, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego wyroku uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom, a więc bez wątpliwości nastąpiły podnoszone uchybienia lub gdy jest pewne, że miały wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Nie może stanowić natomiast skutecznego argumentu odmienna, niż dokonana przez Sąd drugiej instancji, ogólna ocena zastosowania przepisów prawa materialnego pomijająca znaczną część wywodów odnoszących się elementów stanu faktycznego w postaci nie wykazania szkody i związku przyczynowego oraz zaakceptowane przez Sąd Apelacyjny jako własne stanowisko Sądu pierwszej instancji co do przyczyn odrzucenia skargi przez Europejski Trybunał Praw Człowieka w Strasburgu.

W konsekwencji, mając na uwadze uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi powódki na tle motywów zaskarżonego wyroku, stwierdzić

należy brak podstaw do przyjęcia, że nastąpiła kwalifikowana postać naruszenia przepisów procesowego mająca charakter oczywisty, widoczny *prima facie*, bez potrzeby przeprowadzania złożonych analiz i rozważań.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398 § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461).